

אוצר חמד

גליון מיוחד מתורתו ומשנתו של

רבינו מרן פוסק הדור הגר"י זילברשטיין שליט"א

יו"ל ע"י מערכת 'דברי חמד' עבור קובץ 'אוצר הפרשה' • פרשת נצבים וילך תשפ"ו

ווי העמודים וחשוקיהם – שאלה משולחנו של מרן שליט"א

נשים חרדיות העובדות בשירות לקוחות של רשת בתי מלון

שאלה. אנו קבוצה של כעשרים נשים חרדיות שמפרנסות (והבעלים יושבים ולומדים בכולל ב"ה) ועובדות במרכזיה ברשת בתי מלון גדולה הנמצאים בכל חלקי הארץ [בהכשר הרבנות המקומית, אך לצערנו מחלל שבת ויו"ט בפרהסיא וכו'], אך אנו נמצאות בעיר חרדית במשרד בו מנותבים כל שיחות הטלפון שמגיעות מאנשים שבפיהם שאלות בענייני המלון. השירות שלנו אינו כולל הזמנת חדרים במלון, אלא בעיקר נתינת מידע כגון מחירים, שעות, זמני פעילות.

רצוננו לקבל דעת תורה ממרן שליט"א לגבי מצבים שונים שאנחנו נתקלות ואיננו יודעים כיצד ראוי לנהוג, וכגון: בירור לגבי זמני פתיחת הבריכה המעורבת או בשב"ק רח"ל, מידע לגבי כניסה לארוחות בשב"ק או בחגים כשהאורח מגיע ברכבו רק לארוחה ומשלם במקום, וכן מידע לגבי הזמנת ארוחות בימים של תעניות ואפי' ביום כיפור רח"ל, מידע לגבי חניה לאורחי המלון המגיעים בשבת, שאלות לגבי סיורים וטיולים הנערכים מטעם המלון בשבת קודש, וכן בקשת מידע לגבי מסיבות או הופעות הנערכות במלונות בשבת, ועוד כהנה וכהנה.

להתחמק מהשאלה או לענות בשלילה אין לנו אפשרות, כי מטעם בית המלון דורשים שניתן את השירות ללקוחות, ולהפנות אותם למספרי הטלפון הנצרכים להמשך הזמנה, ושאלתנו היא האם מותר לנו להמשיך לעבוד במקום כזה, והאם כשאנו משיבות בחיוב אנחנו מסייעות לעוברי עברה, או שמא אין בזה חשש?

תשובה. הן אמנם נראה דאין כאן איסור דאורייתא של 'לפני עוור', משום דלפני עוור זה רק כשאדם נותן מכשול לחבירו, או כשמייעץ לו לעבור על איסור, אבל אם השואל רוצה בלאו הכי לעבור על איסור, והוא רק מספק לו מידע, וכלל לא בטוח שיעבור לבסוף, נראה שאין בזה לפני עוור, ומשני טעמים: א. כי זה לפני דלפני, שעד שהוא יעבור על האיסור, עדיין צריך לברר עוד הרבה פרטים. ב. שהרי הלה רוצה לעבור על איסור, ואם לא יעשה את זה כאן, יעשה זאת במקום אחר.

אלא דמ"מ יש בזה איסור של **מסייע לדבר עבירה**, וכמו שכתב הרמב"ם בפירוש המשניות (תרומות פ"ו מ"ג): 'הכלל אצלינו, אין שלוח לדבר עבירה, והעושה את העבירה בעצמו הוא שמענישין אותו בית דין. והמתעוה ומביא אותו לידי מכשול, או שצוהו על העבירה, או שסייעו עליה באיזה סיוע שהוא, **אפילו בדיבור מועט**, נענש בידי שמים כפי ערך מה שעשה בסייעו...', אבל עובר הוא על מה שאמר ה' ולפני עור לא תתן מכשול אם גרם לעבירה, או שעובר על דבר ה' אל תשת ידך עם רשע אם סייע לחוטא', עכ"ל.

ועוד, דגם אם לא היה בזה חטא של מסייע לעוברי עבירה, בכל זאת יש **מצוות מחאה**, דכשאדם שומע שחברו רוצה לעבור על איסור, יש למחות בידו. אמנם אי משום הא – יתכן שאין אדם חייב להפסיד ממון כדי למחות בידי עוברי עבירה ולהתפטר מעבודתו, ובפרט בענייננו שמדובר באנשים שלא יועיל ולא יעזור מאומה אם ימחו בהם.

אמנם, גם אם לא היה בזה שום איסור מצד הדין, יש לדעת שהדבר חמור מאד שנשים צדקניות צריכים להתעדכן על כל הפעילות המבוצעת בשבת בבתי מלון, וכן על שאר פעולות הפריצות שנערכות שם, ושהן בעצמן צריכות לעדכן ולהשיב לאנשים המתקשרים, ולהוציא מפייהם משפטים כמו 'כן, יש לנו בריכה פתוחה בשבת', או 'אפשר לשלם על הארוחה בשבת' וכדומה, והמציאות מראה שאדם העוסק עם דברים כאלו, מתכהה בעיניו שמירת התורה והמצוות, ובוודאי שעבודה כזו היא לא עבודה כשרה לבנות ישראל, וכשאנו מתפללים על פרנסה בהיתר ולא באיסור, אין הכוונה על עבודה כזו, ואם כן זה אין זה בגדר ההשתדלות לעבוד בפרנסה כזו.

ולמעשה נראה שאינן צריכות מיד להתפטר מעבודתם, אלא אדרבה ימשיכו בעבודתם, ואם אחד יתקשר וישאל האם יש ארוחות במלון ביום הכיפורים רח"ל, יאמרו לו: 'מצד המלון יש, אבל תדע שמי שאוכל ביום הכיפורים עלול להיחנק באמצע האכילה', וכן אם ישאל האם הבריכה פתוחה בשבת, יאמרו לו: 'הבריכה פתוחה, אך ההולך בשבת לבריכה עלול לטבוע, כי התורה אוסרת את זה, ומחלליה מות יומת', וכעין זה בשאר השאלות שיענו את התשובות הנכונות, אך בד בבד גם ילבשו עוז למחות בידי עוברי עבירה.

ואם יפטרו אותם על שענו תשובות כאלו, שישמחו שפיטרו אותם על שמחו בידי עוברי עבירה, ויש בידם שכר גדול, ובעזרת השם ימצאו פרנסה טובה וכשרה בנחת ובהיתר.

תורת חמד – מעניני הפרשה

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוָשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל חֲזַק וַאֲמַץ כִּי אֵתָה תְּבֹא אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ה' לֵאמֹר לְתֹת לָהֶם וְאַתָּה תַּחְזִיקָם אוֹתָם (לא, ז). הנה נאמר בשו"ע (או"ח סימן קמב ס"א) קרא וטעה אפילו בדקדוק את אחת מחזירין אותו. וכתב הרמ"א אבל אם טעה בנגינת הטעם... אין מחזירין אותו אבל גוערין בו. וכתב המשנ"ב (סק"ד) דה"ה בנגינת הטעמים באופן שהענין משתנה על ידי זה מחזירין אותו.

והנה בפסוק כאן, אפשר לקרוא את הפסוק הזה בשני אופנים, דמצד אחד אפשר לקרוא כך: **א.** ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל, חזק ואמץ. [שמשה אמר לו לעיני ישראל, שיתחזק ויתאמץ] **ב.** אך מאידך גיסא אפשר גם לקרוא באופן אחר: ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו, לעיני כל ישראל חזק ואמץ. [שמשה אמר לו בינו לבין עצמו, שלעיני ישראל יתחזק ויתאמץ].

והנה לפי הטעמים האופן השני הוא הנכון שכן כתוב: **וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוָשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל חֲזַק וַאֲמַץ**, ד'ויקרא משה ליהושע' הטעמים הם קדמא ואזלא רביעי, ואילו 'ויאמר אליו' קדמא ואזלא, ואח"כ 'לעיני כל ישראל חזק ואמץ', מונח זרקא מונח סגול.

וכתב על כך המשך חכמה שמוכח דכוונת משה רבנו היתה, שלעיני כל ישראל חזק ואמץ, ולא תראה להם מורך, אלא תהיה קשה כברזל וגבור כארי נגד העם, אבל בצנעא הרי המלך נצטוו לבלתי רום לבבו, ויהושפט מלך יהודה כשהיה רואה ת"ח היה מחבקו ומנשקו, יעו"ש.

לאור זאת לכאורה מי שקרא ויקרא משה ליהושע לעיני כל ישראל – (ואמר לו) - חזק ואמץ, הוא מאבד את כל הפשט הנפלא הזה, ואולי ראוי לכתחילה לחזור ולקרא את הפרשה בטעמים נכונים?

אולם למעשה יש להעיר שהמשך חכמה כתב על דבריו הנפלאים שהם דרך צחות, ולכאורה פשטות הפסוקים היא שדיבר אותו לעיני כל ישראל, וכמו שכתבו בהדר זקנים, שה"ר יעקב מאויילינ"ש פ' שקרא משה אל יהושע לעיני כל ישראל וכל ישראל היו במעמד לפיכך חלק לו כבוד ואמר כי אתה תבוא את העם הזה.

וכעין זה פירש באלשיך שזה היה לעיני כל ישראל, על כן אמר תבא את העם, ולא אמר תביא את בני ישראל אל הארץ, כאשר אמר לו אחר כך באומרו (להלן לא, כג) ויצו את יהושע ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ כו'.

אמנם כעין פירוש המשך חכמה פירש בכלי יקר, וז"ל: 'ואני אומר שדבר זה דומה ממש בעיני למה שאמר הקב"ה למשה (במדבר כ, יב) יען לא האמנתי בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל וגו', התחיל בבני ישראל וסיים בקהל, וכבר ביארנו למעלה פרשת חוקת (שם) שהיו בישראל תמיד שתי כיתות, בני ישראל הם זרע אברהם יצחק ויעקב מאמינים בני מאמינים, אבל הערב רב וכן הפחותים שבישראל נקראו בשם קהל או עם. והנה מה שחטא משה בהכאת הסלע שלא גרם אל הרואים להביאם לידי אמונה בה' ללמוד קל וחומר מן הסלע כמו שפירש רש"י שם וכמו שנאמר יען לא האמנתי בי, שלא גרמתם להאמין בי, ואילו לא היו שם כי אם בני מאמינים לא היה צריך לעשות לעיניהם דבר הגורם להם חיזוק באמונה, אבל מצד שהיה שם קהל גרים הצריכים חיזוק באמונה על כן הקפיד ה' ואמר יען לא האמנתי בי לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל, כי אילו היו כולם בני ישראל לא הייתי חושש אבל מאחר שיש בהם גם קהל בנים לא אמון במ וזה צריכים תמיד למעשים אשר יחזקו ברכים כושלות באמונה על כן לא תביאו את הקהל אל הארץ, כי אותו קהל צריכין לאיש אשר רוח בו אשר יעשה תמיד לעיניהם ניסים המחזיקים ידים רפות באמונה.

'ודומה לזה ממש אמר משה ליהושע לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה ומלת לעיני כל ישראל מוסב אשלמטה לומר לעיני כל ישראל כל לרבות הגרים והמוקצים שבעם לעיני כולם חזק ואמץ, רצה לומר עשה לעיניהם דברים הגורמים חיזוק באמונה יען כי אתה תבוא את העם הזה, כי יש בבני ישראל גם מוקצים שנקראו בשם עם, והם אינן חזקים באמונה כי ברע הם תמיד, על כן צריך אתה לעשות לעיניהם דברי חיזוק ואימוץ באמונה כדי שלא יקרה לך כדרך שקרה לי, כי מצדם נאמר לי לכן לא תביאו את הקהל אל הארץ יען לא הקדשתם ה' לעיני בני ישראל, על כן אני מזהירך שלעיני כל ישראל תהיה חזק ואמץ בדברים המסבכים האמונה ואז אתה תבוא את העם הזה אל הארץ ולא יקרה לך כדרך שקרה לי.

'דבר אחר לעיני כל ישראל חזק ואמץ, לפי שעניני כל ישראל עליו וממנו יראו וכן יעשו, על כן ביותר הוא צריך להתחזק בתורה ויראת ה' לעיניהם על דרך קשוט עצמך תחילה (בבא מציעא דף קז ע"ב) כי הוא כיתד שהכל תולין בו. וזה שאמר כי אתה תבוא את העם רצה לומר הטובים שבישראל אינן חושדין בכשרים כל כך כמו הפחותים ובעבורם צריך אתה להיות נזהר ביותר לעיניהם, עכ"ל הכלי יקר.

לאור זאת כיון שיש שני פירושים בפסוק, יש לקרוא כפי הטעמים, ואם לא קרא עם הטעמים, אלא קרא לעיני כל ישראל, חזק ואמץ, לפי פירושו של המשך חכמה [אמנם כתב על פירושו שהוא רק דרך צחות], והכלי יקר, שינה ממשמעות הפסוק, והיה מן הראוי לחזור על הפסוק, וצ"ע.

מעשה חמד – מהנעשה והנשמע בבית מרן שליט"א

מרן רבינו שליט"א בפתיחת זמן אלול למלמדי תשב"ר: 'אתם צבא הגנה לישראל האמיתי! - הם גנבו לנו את השם'

בשיחת חיזוק מיוחדת שמסר מרן עמוד ההוראה הגר"י זילברשטיין שליט"א לצוות המלמדים בת"ת בית דוד בחולון לרגל פתיחת זמן אלול, אמר: 'אתם הכח והנשק הכי גדול שיש בעולם נגד האטום האיראני' | 'הזעם נגד לומדי התורה הוא נורא ממש' | 'סיפורי צדיקים של התעוררות ויר"ש יכולים מאד לעזור' | שני מעשים מופלאים שראה רבינו שליט"א בעיניו אצל מרן הגרא"ז מלצר זצ"ל:

בימים האחרונים, נכנסו לחדר לימודו של מרן רבינו שליט"א צוות המלמדים והמחנכים בתלמוד תורה 'בית דוד' בחולון, אשר עומד בנשיאותו של מרן רבינו שליט"א, יחד עם

מנהל הת"ת המסור הרב **אברהם עובדיה שליט"א**, בכדי לשמוע דברי חיזוק והדרכה בפתח שנת הלימודים החדשה.

רבינו האריך בדברים היוצאים מן הלב, ודיבר על כמה נקודות מעשיות ומיוחדות, הנוגעות למצב הכללי בו אנו נמצאים כעת, להלן תמלול מלא מדבריו הנרגשים של רבינו:

תחילה פתח בהתייחסות על המצב הבטחוני הרגיש והלא-יציב: "תראו יקיריי, אתם יודעים מה היום הפחד של ראשי הממשלה כאן? פצצת אטום. ברור לו שלאיראן יש פצצת אטום, כי הרי ראש השקרנים שיש בעולם זה איראן, הם השקרנים הכי גדולים שיש בעולם. הוא אומר שמתוך זה שמדברים בלהט ובאמונה, נראה לו שיש להם את האטום. אטום זה הפחד הכי גדול היום בעולם, ושמעתי שהממשלה כאן מפחדים מהאטום.

"אתם יודעים מי זה הכוח הכי גדול נגד האטום? אתם! איך? - יש ילדים שאין בהם חטא, זה התינוקות של בית רבן האלה שנמצאים פה. התפילה שלהם היא תפילה, הלימוד שלהם זה לימוד, אין מקטרג. כשהמגן בא למרדכי והוא שמע שהוא לומד איתם הלכות קמיצה, אז הוא אמר 'אני אבוד', הוא גם ידע שלעם ישראל יש נשק, והנשק שיש לנו זה לא בתופים ולא במחולות, הנשק שלנו זה הילדים!"

"אתם יקיריי, אתם הנשק של העם היהודי. אתם מלמדי תינוקות שאין בהם חטא, שהם הנשק שלנו. צריך שהילדים ילמדו טוב, זה רק בידינו אנחנו, ילדים שלומדים טוב, הם המגן על העם היהודי.

לאחר מכן התייחס רבינו על הצורך להתנהג בדרך ארץ, בכדי לא לעורר ולהוסיף זעם נוסף על ציבור שומרי התורה והמצוות: "יש ילדים שאני רואה אותם ברחוב, משתוללים קצת ככה, הולכים ככה, וזה מאוד לא טוב... צריכים מאד להיזהר עם הילדים ברחוב, אם אנשים רואים אותם בחוץ ככה מסתובבים בחופשיות... הזעם נגד לומדי התורה הוא נורא ממש. הם אומרים: 'כולנו כאן נמצאים במלחמה, ותראה איך שהם מהלכים ברחוב ככה, מסתכלים פה, מסתכלים שם, יש כאלה שגם מעשנים כמה סיגריות, האחיכם יצאו למלחמה ואתם תשבו פה', זה הרס!"

"אתם, יקיריי, הממונים היום על צבא הגנה לישראל. מה זה הצבא שיש לנו? הצבא - זה הצבא שלנו. ילדים שהולכים ברחוב בדרך ארץ ומתנהגים בדרך ארץ וברצינות, זה הנשק הכי גדול שיש בעולם, וזה בידכם.

וכאן עבר מרן שליט"א והתייחס לחלק הפרקטי, כיצד מוטלת עבודת הקודש על צוות המחנכים והמלמדים: "להחדיר בהם ולספר להם שיש אטום, אני לא יודע אם זה בדיוק הדרך הנכונה. אבל תראו את התמונה הזאת, זה מו"ח מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל, בואו ואספר לכם מה שהיה עמו:

"בירושלים הגיע בזמנו לראשונה כדור פורח (צפלין). והרב אלישיב שמע שהגיע כדור פורח, אז הוא יצא מהבית על מנת לראות את זה. ואחרי פסיעה אחת, הוא מיד אמר לעצמו: 'תתבייש לך, עם ישראל זקוק לישועות ואתה הולך לראות כדור פורח? אתה משוגע אתה? בשביל זה נולדת בעולם? לראות כדור פורח?', ומיד חזר בחזרה, אע"פ שמאד רצה לראות את הפלא הזה הוא התאפק וסגר את עצמו במנעול, אין כדור, אין פורח, יש רק דבר אחד יש, תורה הקדושה! **סיפורי צדיקים מאוד יכולים לעזור, סיפורים של צדיקים מאוד מאוד חשובים, סיפורי צדיקים של התעוררות ושל יראת שמים.**

וכאן חשף מרן שליט"א שני סיפורי הוד עם ניחוח ירושלמי קדום, אותם ראה וספג בילדותו בעיה"ק ירושלים: "אתן לכן דוגמא נוספת לסיפורים של יר"ש, אני למדתי בת"ת עץ חיים בירושלים, הייתי ילד קטן, והרבי שלנו היה מרן הגאון רבי **איסר זלמן מלצר** זצ"ל (בעל אבן האזל), ואנחנו בלשנו אחריו וראינו שבקיץ הוא לא הולך בדרך הקצרה מעץ חיים עד הבית שלו, אלא הוא עושה סיבוב. רצינו לדעת למה הוא עושה סיבוב. את מי שואלים? רק את קרובי המשפחה. הלכו וניגשו לרבנית ואמרו לה: אנחנו רוצים לדעת, הרבנית, למה רבי איסר זלמן הולך בדרך הזאת? והיא השיבה: **יש שם אבטיחים מאוד יפים, הוא מפחד שייתן עין הרע!**

"אם מישוהו אחר היה אומר לי את זה, הייתי אומר לו שאתה אומר בדיחה, או שאתה לא מכיר את רבי איסר זלמן, אולי אתה מתחלף במישוהו אחר, מה פתאום שהוא יסתכל על האבטיחים בכלל?"

"אבל היות וזה כתוב בגמרא (בבא בתרא דף ב ע"ב), דאמר ר' אבא אמר רב הונא אמר רב, אסור לאדם לעמוד בשדה חבירו בשעה שהיא עומדת בקמותיה, וכמו שפירש רש"י שם 'שלא יזיקנו בעין רעה'. איזה תבואה יש לנו בירושלים? כשיש פירות טובים כמו אבטיח אדום, זה כמו מה שהגמרא דיברה, ולכן הוא ברוב טובו פחד וחשש לזה, ממש לא יאמן.

"עוד סיפור קטן הדברים האלה הם קטנים, אבל באמת הם גדולים, וצריכים לספר לילדים סיפורי צדיקים. אני למדתי אצל רבי איסר זלמן בחיידר. בא עני דפק וביקש צדקה. אז אמר לו רבי איסר זלמן: אין לי כרגע כסף. אז הוא הלך. והנה כעבור רגע, נכנסה הרבנית **ביילא הינדא** ע"ה ואומרת לו שנשפך לה כל החלב מהסיר על האש, ואמרה שאינה יודעת מדוע זה התרחש. אז אמר רבי איסר זלמן: אני כן יודע למה זה... כי הוא לא הביא צדקה לעני."

"הוא יצא לרחוב ורדף אחרי העני, רבי יענקל! אז ר' יענקל העני אומר לרבי איסר זלמן: 'אה, כבר נשפך אצלך משהו'... ירושלים זה עיר של אמת, אך רבי איסר זלמן ראה את זה ולא הגיב, הוא רק ביקש סליחה שלא היה לו כסף."

"זה נקרא סיפורי צדיקים, וזה מה שצריכים לעשות. מצווה על כל אחד מיקרינו האהובים לראות סיפור צדיקים, לספר דברים של איכות, כמו המעשה הזה שהיה בשבילי מוסר השכל גדול."

לסיום, שב רבינו וחזק את צוות המלמדים: "**אלו הדברים שיש להגיד לתלמידי חכמים העוסקים בצבא הגנה לישראל. מי זה צבא הגנה לישראל? אתם! אתם הלומדים עם הילדים, זה צבא הגנה לישראל האמיתי, הם גנבו לנו את השם, זה שם לא שלהם, צבא הגנה לישראל זה אנחנו.**"

וכאן הפנה רבינו את מבטו מחדר לימודו, היישר להיכל הכולל המלא וגדוש בעשרות אברכים תלמידי חכמים שיושבים ושוקדים על תלמודם, כאשר קול התורה נשמע ועולה למרחקים בלהבת אש התורה הבוערת ויוקדת בכולל, בצל האילן הגדול שעומד על כל אחד ואחד ואומר לו 'גדל':

"בואו תראו מה שהולך פה, יושבים פה אברכים ולא מורידים לרגע את הראש מהגמרא, תסתכלו, מצווה להסתכל, בואו תסתכלו פה, הם כולם כמעט עם סמיכה להוראה, ואין פה אחד שמדבר דברים בטלים, אין אחד שחולם על דברים בטלים, זה נקרא צבא הגנה לישראל. תסתכלו פה, תראו פה, יושבים פה יומם ולילה, מילה אחת אף אחד לא ישמע פה..."

בסיום דבריו בירך רבינו את צוות המלמדים מעומקא דליבא: "יקירי אהובי, שהקב"ה יעזור ונצליח לעשות את המשימה שלנו. האיראנים הרי רוצים להכין רק דבר אחד, פצצת אטום, וזה הפחד של כולם, אבל זו התשובה: לא לפחד, אלא להיות פה (בכולל), או להיות פה (בתלמוד תורה) יותר נכון. כל טוב יהיה לכם בעזרת השם."

אחודה נא חידה:

שני אנשים קוראים ק"ש בריחוק ד' אמות זה מזה, ושני המקומות נקיים, ואין שם בית הקברות, ואעפ"כ אחד יצא ידי חובתו, ואילו חברו לא יצא ידי חובתו?
(התשובה לחידה אי"ה בגליון הבא, החידה באדיבות ידידינו הרב ארז חזני שליט"א)

תשובה לחידה משבוע שעבר: איך יתכן שאדם יקדש פעמיים זה אחר זה ובכל קידוש יצא ידי חובתו?

תשובה. א. חולה שלא התפלל וגם לא היה לו יין לקדש בליל ראש השנה שחל בשבת, וגם לא ביום עד בין השמשות ואז נתאפשר לו לקדש. וגם בליל ב' דראש השנה לא יוכל לקדש כי אם בבין השמשות, נמצא, שכעת הוא חייב לקדש תחילה קידוש של שבת בשם ומלכות, מדין ספק דאורייתא לחומרא. ולאחר מכן עליו לקדש קידוש של ליל ב' דראש השנה [יקה"ז - יין, קידוש, הבדלה, זמן]. אך לא יברך על הנר, מפני שהוא עדיין בין השמשות של שבת קודש, כמבואר בשו"ע (סימן רצ"ג) שהמבדיל במוצאי שבת מבעוד יום לא יברך על הנר. ב. אופן נוסף להשיב על חידתנו הוא על פי דברי רבינו החיד"א בברכי יוסף (סימן רע"ב סק"א), שדן לומר שהמקדש על יין מגולה, ולאחר מכן הביאו לו יין שאינו מגולה, על אף שכבר יצא ידי חובת קידוש, יוכל לקדש שוב (והוכיח ממנחות דף סד ע"א).

סימן טוב ומזל טוב יהא לנו ולכל ישראל

ברכות ואיחולים נשגר מעומקא דליבא
לנכדו חביבו ותלמידו הגדול של מרן רבינו
שליט"א

אריה זילברשטיין שליט"א

המזכה את הרבים מתורת זקנו הגדול
שליט"א

בגליון 'אוצר חמד' ובגליון 'כארי יתנשא'
ועוד...

לרגל הולדת בנו בכורו בשעטומו"צ

יהי רצון שיזכה להכניסו בבריתו של
אאע"ה בעתו ובזמנו

ולגדלו לתורה ולחופה ולמעשים טובים

ולהמשיך בעבודת הקודש להגדיל תורה
ולהאדירה

מתוך בריות גופא ונהורא מעליא, וכל טוב
סלה!

יו"ל ע"י מערכת דברי חמד - לתרומות והנצחות: a0527642209@gmail.com

ניתן להאזין לפסקי הלכה המתעדכנים ממרן שליט"א בקו שיח יצחק: 03-3130582

לקבלת הקובץ השבועי המלא 'אוצר הפרשה': a169258235@gmail.com